

δυνάμενος ἀδικεῖν ἐπιστήμων οὐκ ἔστι, τίς ἄρα ἐπιστήμων ἐπιστήμων οὐκ ἔστιν, ὅπερ ἄτοπον.

ἐπεὶ τοίνυν ταῦτα εἴρηται, ὁ Πῶλος τῇ μὲν ἀπὸ τῆς κοι- 2
νῆς ἐννοίας ληφθείσῃ προτάσει ὑπὸ τοῦ Γοργίου οὐ συγχωρεῖ
τῇ λεγούσῃ, ὅτι ὁ ῥήτωρ ἐπιστήμων ἐστὶ τῶν δικαίων· κοινὴ
γὰρ ἐννοία, ὅτι θέλει τὰ ὑποβεβλημένα ἑαυτῇ εἰδέναι ἐκάστη
τέχνη· τῇ δὲ ἑτέρῃ τῇ κακῶς δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Γοργίου, ὅτι
δύναται καὶ ἀδικεῖν τίθεται· καὶ ἐκ ταύτης βούλεται ἀνα-
σκευάζειν τὸν λόγον, καὶ ἀπλῶς ἰστέον, ὅτι παρὰ τῷ δη-
μιουργῷ ἐστὶ τρία ταῦτα· ἀγαθόν, ὡς καὶ οἱ ποιηταὶ μαρ-
τυροῦσι λέγοντες θεοὶ δωτήρες ἐάων, καὶ γνῶσις, ὅθεν εἴ-
ρηται θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι, καὶ δύνανται, ἐπειδὴ θεοὶ δέ
τε πάντα δύνανται. ἐντεῦθεν οὖν ἔστι διελέγξαι καὶ τοὺς λέ-
γοντας, ὅτι ἡδύνατο μὲν ὁ θεὸς ποιῆσαι τὸ κακόν, οὐκ ἠβου-
λήθη δέ, ἢ φθαρτὸν τὸν κόσμον· ἰστέον γάρ, ὅτι οὐ δυνά-
μεώς ἐστὶ τὸ κακὸν ἀλλὰ ἀδυναμίας· εἰ οὖν ὁ θεὸς οὐκ ἔχει
ἀδυναμίαν, πῶς κακὸν ἡδύνατο ποιῆσαι· διὰ τί γὰρ φασὶ
φθαρτὸς οὐκ ἔστιν ὁ κόσμος. ἐπειδὴ ἀγαθὸς ὁ θεός. ἀγαθῷ
δὲ περὶ οὐδενὸς ἐγγίνεται φθόνος· ἄλλως τε καὶ ἐνέργειαι
εἰσὶν ἐκεῖ χωρὶς δυνάμεων. ἰστέον οὖν, ὅτι ὁ μὲν Γοργίας
ὡς πρὸς τῷ τελείῳ ὦν τὰ τρία ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς λαμβάνει.
λέγει γὰρ καὶ ἀγαθόν τὸν ῥήτορα· οὕτω γ' οὖν εἶπεν περὶ
ἑαυτοῦ, ὅτι ἀγαθός εἰμι ῥήτωρ· καὶ τὴν δύναμιν, ἔφη γάρ,
ὅτι δύναται ἀδικῆσαι· καὶ τὴν γνῶσιν δέ, ἔφη γάρ, ὅτι ὁ
ῥήτωρ ἐπιστήμων ἐστὶ τῶν δικαίων.

ὁ δὲ Πῶλος ὡς ἀτελέστερος τῷ μὲν ἀγαθῷ καὶ τῇ δυνάμει 3
τίθεται, τῇ δὲ ἐπιστήμῃ οὐ· ὁ δὲ Καλλικλῆς τῷ ἀγαθῷ μόνῳ
τίθεται κατὰ τὸ φιλήδονον τὸ ἑαυτοῦ νομίζων πᾶν ἀγαθὸν
ἡδονὴν εἶναι καὶ πᾶσαν ἡδονὴν ἀγαθόν· πῶς δὲ ἐλέγξει
αὐτόν, μαθησόμεθα· ἰστέον δέ, ὅτι νῦν πρὸς τὸν Πῶλον
ποιεῖται τὸν λόγον· ὁ γὰρ Πῶλος ἔφη, ὅτι σύ τε ὦ Σώ-

10 θ 325 κ 306

9 mg. ἐν τῷ δημιουργῷ
ἀγαθόν
γνωστικόν
δυνατόν

ἐν τοῖς ἐποποιῶσι
θεοὶ δωτήρες ἐάων
θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν
θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται

10 οἱ] supr. lin. add. M^c

21 τῷ] -ι supr. lin. add. M^c